

Беренда Н. І.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри обліку і аудиту

Національного університету харчових технологій

Редзюк Т. Ю.

старший викладач кафедри обліку і аудиту

Національного університету харчових технологій

Ворона К. В.

магістрант

Національного університету харчових технологій

Berenda N. I.

Candidate of economic sciences, Associate Professor of Accounting and Audit

National University of Food Technologies

Redzuk T. Y.

Senior Lecturer Associate Professor of Accounting and Audit

National University of Food Technologies

Vorona K. V.

Master of the Department of Accounting and Audit

National University of Food Technologies

УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. У статті розглянуто теоретичні основи структури капіталу, управління ним та оптимізацію структури капіталу. Визначена структура капіталу та основні його складники. Розраховано оптимізацію структури капіталу за рахунок максимізації рентабельності. Також розглянуто формування оптимальної структури капіталу підприємства, визначені основні фактори, що впливають на співвідношення власного та позикового капіталу підприємств харчової промисловості. Удосконалити фінансовий стан підприємства можна шляхом розміщення та правильного використання ресурсів підприємства.

Ключові слова: структура капіталу, оптимізація, рентабельність, власний капітал, управління капіталом, фінансовий стан, власний капітал, позиковий капітал.

Вступ та постановка проблеми. Структура капіталу є чинником, який безпосередньо впливає на фінансовий стан підприємства – його платоспроможність і ліквідність, величину доходу, рентабельність діяльності. Оцінка структури джерел коштів підприємства проводиться як внутрішніми, так і зовнішніми користувачами бухгалтерської інформації. Зовнішні користувачі, а саме банки, інвестори, кредиторі, оцінюють зміну частки власних коштів підприємства в загальній сумі джерел коштів з погляду фінансового ризику під час укладання угод. Ризик наростає зі зменшення частки власного капіталу. Внутрішній аналіз структури капіталу пов'язаний з оцінкою альтернативних варіантів фінансування діяльності підприємства. Для цього основними критеріями вибору є деякі умови залучення позикових коштів, ступінь ризику та можливі напрями їх використання.

Ринкові перетворення в Україні принципово змінили умови функціонування підприємств, у тому числі умови формування і використання їхніх фінансових ресурсів. Нині механізми фінансування діяльності підприємств істотно змінилися. Як наслідок, виникло багато питань як теоретичного, так і практичного характеру, які пов'язані з управлінням капіталу підприємств як певної сукупності його фінансових ресурсів.

У сучасних умовах джерела фінансування підприємств являють собою сукупність функціонуючих і очікуваних каналів отримання фінансових коштів, а також економічних суб'єктів, які можуть надати фінансові ресурси. Одним із найбільш ефективних і актуальних напрямів використання зовнішніх джерел є проектне фінансування, що дає змогу підвищити обсяги інвестицій, які залучаються у виробничі та інфраструктурні сфери.

Проектне фінансування являє собою сукупність заходів, спрямованих на залучення грошових та інших матеріальних засобів під активи і грошові потоки компанії. Проектне фінансування – порівняно молодий і перспективний комплексний фінансовий інструмент, який відрізняється низкою особливостей.

По-перше, об'єкт вкладення коштів інвесторів – конкретний інвестиційний проект, а не загалом виробничо-господарська діяльність підприємства – одержувача коштів.

По-друге, часто для отримання і використання проектного фінансування створюють окрему (так звану проектну) компанію.

По-третє, відсутність типового для банків інструменту гарантій (це не унеможливає отримання низки гарантій на різних етапах проекту), основна гарантія – майбутній грошовий потік [1].

Завдання: розглянути формування капіталу підприємства, ознайомитися з етапами управління структурою капіталу, вивчити основи оптимізації структури капіталу та проаналізувати стан підприємств харчової промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В економічній літературі питанням сутності капіталу, його формам, значенню в економічному розвитку присвячено чимало публікацій. Так, зокрема, можна виділити роботи економістів А. Сміта, Д. Рікардо, В. Парето, Д. Міля, Дж.М. Кейнса, П. Самуельсона, а також праці сучасних фахівців, таких як В. Шарп, Ю. Бріггем, С. Росс, Г. Вестерфілд, Ф. Чі Ченг, Д. Фіннерті та інші. У проведенні

науково-теоретичного обґрунтування основ управління структурою капіталу підприємства важливе місце посідають праці вітчизняних вчених-економістів: В.М. Суторміної, М.Д. Білик, А.М. Поддєрьогіна, О.О. Терещенка, Г.Г. Кірейцева, В.П. Савчука, Є.Г. Рясних, Л.О. Коваленко, Л.М. Ремньової та інших.

Мета статті полягає у вивченні процесу управління структурою капіталу підприємства; дослідженні методики аналізу оптимальної структури капіталу загалом, власного і позикового та його впливу на підприємствах харчової промисловості.

Результати дослідження. У сучасних економічних умовах ефективність управління фінансовими ресурсами пов'язана зі здатністю грошових коштів у найменший термін трансформуватися в будь-який інший вид ресурсів.

Деякі умови існування різних форм власності є визначальними факторами ефективності діяльності господарюючого суб'єкта: структура капіталу підприємства, механізм його формування, функціонування та відтворення. Рівень ефективності господарської діяльності підприємства багато в чому залежить від структури капіталу та її вартості, яку підприємство платить за залучення капіталу з різних джерел формування. У зв'язку з цим найважливішим завданням підприємств є визначення оптимальної структури капіталу підприємства та найбільш ефективне його використання з метою підвищення ефективності роботи підприємства загалом.

Структура капіталу – це сукупність фінансових коштів підприємства з різних джерел довгострокового фінансування, а якщо говорити точніше – співвідношення власних і позикових фінансових коштів, використовуваних у господарській діяльності. Структура впливає на коефіцієнт рентабельності активів і власного капіталу, визначає коефіцієнти фінансової стійкості та платоспроможності і формує співвідношення прибутковості і ризику капіталу.

У структурі капіталу відображається співвідношення позикового і власного капіталів, залучених для фінансування довгострокового розвитку компанії [2].

Як показує практика, розвиток тільки за рахунок власних ресурсів, тобто шляхом реінвестування прибутку в компанію, зменшує деякі фінансові ризики в бізнесі, але при цьому сильно спадає швидкість збільшення розміру бізнесу, насамперед виручки. Навпаки, залучення додаткового позикового капіталу за правильною фінансовою стратегією і якісного фінансового менеджменту може різко збільшити доходи власників компанії на їх вкладений капітал. Причина в тому, що зростання фінансових ресурсів за грамотного управління приводить до пропорційного збільшення обсягу продажів і чистого прибутку. Успішність реалізації фінансової стратегії компанії залежить від того, наскільки оптимізована структура капіталу. Оптиміальне співвідношення позикового і власного капіталів залежить від їх величини.

Зміна структури капіталу може впливати на вільні грошові потоки, впливаючи на рішення менеджерів, пов'язані з формуванням бюджету капітальних вкладень, а також визначаючи витрати, пов'язані з банкрутством і фінансовою ліквідацією об'єкта. Таким чином, структура капіталу впливає як на вільні потоки грошових коштів, так і на середньозважену вартість капіталу будь-якої компанії [3].

Визначення оптимальної структури капіталу є специфічним завданням для будь-якої компанії. Навіть тоді, коли компанії, що належать одній і тій самій галузі, часто мають значні розбіжності структури капіталу. Для оцінки структури власного капіталу підприємства і прийняття рішення про її оптимізацію необхідно розуміти, який етап розвитку переживає компанія в поточний момент. Най-

більш динамічною є стадія розвитку і диверсифікації бізнесу, коли доводиться приймати рішення про інвестиції та їх джерела. Методи фінансового моделювання допомагають визначити, за рахунок якого джерела найвигідніше здійснити інвестиції в компанію.

Хотілося б відзначити, що універсальних критеріїв формування оптимальної структури капіталу немає. Підхід до кожної компанії повинен бути індивідуальним і враховувати як галузеву специфіку бізнесу, так і стадію розвитку підприємства. Те, що характерно для структури капіталу компанії, що спеціалізується, наприклад, на управлінні нерухомістю, не зовсім доречно для фірми зі сфери торгівлі або послуг [4].

Оптимальна структура капіталу являє собою таке співвідношення власних і позикових джерел, за якого максимізується ринкова вартість підприємства.

Таким чином, управління структурою капіталу підприємства можна звести до таких трьох моментів, як:

- а) визначення загальної потреби в капіталі;
- б) оцінка вартості капіталу під час його запозичення з різних джерел фінансового ринку;
- в) оптимізація фінансової структури капіталу, тобто встановлення такого співвідношення його власних і позикових джерел, за якого забезпечується найбільш високий рівень фінансової стійкості підприємства.

Формування оптимальної структури капіталу підприємства для фінансування достатнього обсягу затрат та забезпечення бажаного рівня доходів є одним із найважливіших завдань, що вирішуються у процесі фінансового управління підприємством.

Згідно з ним, оптимальна структура капіталу відображає таке співвідношення використання власного та позикового капіталу, за якого забезпечується найбільш ефективний взаємозв'язок між коефіцієнтами рентабельності власного капіталу та коефіцієнтом фінансової стійкості підприємства, тобто максимізація його ринкової вартості.

Майже всі підприємства для фінансування своєї діяльності потребують достатнього обсягу фінансування, яке залежить від періоду обігу активів та відповідних їм пасивів. Активи та пасиви підприємства за строками обігу можна поділити на короткострокові (до одного року) та довгострокові (більше одного року). Залучення того чи іншого джерела фінансування пов'язане з витратами зі сплати відсотків за користування цими джерелами. Загальна сума коштів, що сплачується за користування певним обсягом залучених фінансових ресурсів, як уже зазначалося вище, називається вартістю капіталу. В оптимальному варіанті передбачається, що обігові кошти підприємств фінансуються за рахунок довгострокових джерел. Завдяки цьому оптимізується загальна сума витрат щодо залучення коштів.

Процес оптимізації структури капіталу здійснюється у такій послідовності [5].

1. Аналіз складу капіталу в динаміці за низку періодів (кварталів, років) та тенденцій зміни його структури, а також впливу, який вони здійснюють на фінансову стійкість та ефективність використання капіталу. У процесі аналізу розглядаються такі показники, як коефіцієнти фінансової незалежності, заборгованості, співвідношення між довгостроковими та короткостроковими зобов'язаннями, коефіцієнт фінансового важеля. Далі вивчаються показники оберненості та рентабельності активів та власного капіталу.

2. Оцінка основних факторів, що визначають структуру капіталу. До них належать:

- галузеві особливості операційної діяльності (характер цих особливостей визначає структуру активів підприємства, їх ліквідність);

- стадія життєвого циклу підприємства (молоді компанії з конкурентоспроможною продукцією можуть залучати для свого розвитку більше позикового капіталу, а зрілі – використовують переважно власні кошти);
- кон'юнктура фінансового ринку (залежно від стану цієї кон'юнктури зростає або знижується вартість позикового капіталу);
- рівень рентабельності операційної діяльності;
- податковий тиск на компанію;
- ступінь концентрації акціонерного капіталу (прагнення капіталовласників зберегти контрольний пакет акцій).

З урахуванням наведених та інших факторів управління структурою капіталу передбачає вирішення двох ключових завдань:

- а) встановлення прийнятних пропорцій використання власного та позикового капіталу;
- б) забезпечення у разі необхідності залучення додаткового внутрішнього або зовнішнього капіталу [6].

3. Оптимізація структури капіталу за критерієм максимізації рівня фінансової рентабельності. Для таких розрахунків був обраний критерій, який найбільш повно відображає вплив ефективності сформованих джерел фінансування на збільшення доходності вкладених власниками коштів, тобто максимізації фінансової рентабельності. Також для проведення таких оптимізаційних розрахунків використовується механізм фінансового важеля.

Оцінка оптимізації структури капіталів за критеріями рівня фінансової рентабельності наведена у табл. 1.

Як бачимо з наведеної таблиці, найбільший приріст чистої рентабельності власного капіталу (1,97%) був отриманий у галузі спиртів. Найменший приріст у галузі сирів. Коефіцієнт фінансового важеля досягнув свого оптимального значення 1,000 у всіх галузях, що визначає співвідношення позикового та власного капіталу в пропорції 90/90, наступні позики у подальшому будуть недоцільні. Необхідна умова приросту чистої рентабельності власного капіталу: рентабельність активів більша від середньої відсоткової ставки за кредит. Отже, здійснення таких розрахунків з використанням механізму фінансового важеля дає змогу визначити оптимальну структуру капіталу, яка приводить до максимізації рівня фінансової рентабельності. Тобто всі оцінені варіанти можуть працювати без позикових коштів.

Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації його вартості. Процес оптимізації базується на попередній оцінці власного та позикового капіталу за різних умов його залучення та здійсненні розрахунків середньозваженої вартості капіталів. Вирішення завдання побудовано на виявленні тенденції зміни ціни кожного джерела ресурсів за зміни фінансової структури підприємства. Згідно з дослідженнями провідних учених, зростання частки позикових коштів у загальній сумі джерел супроводжується більш швидкими темпами зростання ціни

Таблиця 1

Процес оптимізації структури капіталу за критерієм максимізації рівня фінансової рентабельності

№	Показники	Галузі харчової промисловості, тис. грн.					
		Молоко	Сири	Хліб	Ковбаси	Спирт	Вода
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Власний капітал	3498,0	2649,0	2116,0	1968,0	4283,0	2698,0
2	Обсяг позикового капіталу	112,0	365,0	24,0	695,0	258,0	241,0
3	Загальний обсяг капіталу (ряд. 1 + ряд. 2)	3610,0	3014,0	2140,0	2663,0	4541,0	2939,0
4	Коефіцієнт фінансового важеля	0,000	0,250	0,500	1,000	1,500	2,000
5	Рентабельність активів, %	2,48	3,56	2,18	4,16	4,57	3,18
6	Мінімальна процентна ставка за кредит, %	10,0	12,0	9,0	10,0	12,0	8,0
7	Мінімальна процентна ставка з урахуванням премії за кредитний ризик, %	11,5	11,0	10,7	12,4	10,1	16,1
8	Бухгалтерський прибуток з урахуванням процентів за кредит (ряд. 3 × ряд. 5 : 100)	89,53	107,30	46,65	110,78	207,52	93,46
9	Сума процентів за кредит (ряд. 2 × ряд. 6 : 100)	11,2	43,8	2,16	69,5	26,06	19,28
10	Бухгалтерський прибуток без урахування суми процентів за кредит (ряд. 8 – ряд. 9)	78,33	63,5	44,49	41,28	181,46	74,18
11	Ставка податку на прибуток	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18
12	Сума податку на прибуток (ряд. 10 × ряд. 11)	14,1	11,43	8,01	7,43	32,66	13,35
13	Чистий прибуток (ряд. 10 – ряд. 12)	64,23	52,07	36,48	33,85	148,8	60,83
14	Чиста рентабельність власного капіталу (ряд. 13 : ряд. 1 × 100), %	1,84	1,97	1,72	1,72	3,47	2,25
15	Приріст чистої рентабельності власного капіталу, %	1,2	1,13	1,48	1,16	1,97	1,16

власного капіталу, ніж ціни позикових коштів. Виходячи з того, що ціна позикових коштів дещо нижча, ніж власних, стверджують, що є оптимальна структура капіталу, яка мінімізує їхню середньозважену ціну, а відповідно, максимізує ціну підприємства.

Ціна підприємства має важливе значення для досягнення стратегічної мети підприємства, оскільки її зростання приводить до зростання цінності підприємства, його привабливості з погляду власників майна [7].

Але оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації середньозваженої ціни капіталу має недолік, оскільки не враховує впливу сформованої структури на результативні показники діяльності підприємства.

Розглянемо процес оптимізації за цим критерієм на прикладі галузей харчової промисловості, наведених у таблиці 2.

За даними таблиці, мінімальна величина середньозваженої вартості капіталу досягається у галузі молока (4,9575) за співвідношення між власним та позиковим капіталом (65% / 35%). Така структура капіталу дає змогу максимізувати ринкову вартість підприємства. А максимальна величина середньозваженої вартості у галузі води (8,232%) за співвідношення власного і позикового капіталу 90% / 10%.

4. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації рівня фінансових ризиків. Цей метод пов'язаний з вибором більш дешевих джерел фінансування активів підприємства. З цією метою всі активи підприємства розподіляються на такі три групи: необоротні активи; постійна частина оборотних активів (незнижуваний мінімум оборотних активів, необхідний підприємству для здійснення поточної операційної діяльності); змінна частина оборотних активів.

Є три підходи до фінансування різних груп активів підприємства: консервативний, помірний та агресивний.

За консервативного підходу приблизно 50% змінної частини оборотних активів формується за рахунок короткострокових зобов'язань, інші 50% змінної частини, постійна частина оборотних активів та необоротні активи покриваються власним капіталом та довгостроковими зобов'язаннями.

За помірному підходу 100% змінної частини оборотних активів формується за рахунок короткострокових зобов'язань, а 100% постійної частини – за рахунок власних коштів, що дає змогу встановити конкретні його значення на майбутній період. У процесі такого вибору враховуються індивідуальні особливості діяльності кожного підприємства. Заключне рішення по цьому питанню дає змогу сформувати на прогнозований період найбільш прийнятну для підприємства структуру капіталу.

За агресивного підходу 100% змінної частини та 50% постійної частини оборотних активів формується за рахунок короткострокових зобов'язань, решта постійної частини оборотних активів та необоротні активи фінансуються за рахунок власного капіталу та довгострокових зобов'язань [9].

Таким чином, вирішення проблеми визначення розміру кредитних ресурсів, що залучаються, залежить від розрахунку оптимального співвідношення позикових та власних коштів, яке б максимізувало фінансову рентабельність підприємства і знижувало середньозважену ціну капіталу (що підвищить ціну підприємства), від обрання «най дешевшої» політики фінансування активів (мінімізації рівня фінансових ризиків) та від формування цільової структури капіталу.

На основі аналізу наведених прикладів можна виявити такі ознаки:

1. Поки рентабельність активів буде перевищувати відсотки за користування позичковими коштами і відсоткова ставка за кредитами буде стабільною, рентабельність власного капіталу буде зростати пропорційно зі зростанням частки заборгованості у структурі капіталу.

2. Якщо рентабельність активів буде дорівнює відсоткам за кредит, то незалежно від рівня заборгованості рентабельність власного капіталу до оподаткування дорівнюватиме рентабельності активів і відсоткам за кредит.

3. Якщо рентабельність активів нижча від відсотків за користування позичками, то рентабельність власного капіталу падає і може досягати негативних значень. Негативна рентабельність власного капіталу означає, що

Таблиця 2

Розрахунок середньозваженої вартості капіталу за різної його структури

№	Показники	Галузі харчової промисловості, тис. грн.					
		Молоко	Сири	Хліб	Ковбаси	Спирт	Вода
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Загальна вартість капіталу	1115,0	2582,0	1548,0	1478,0	3698,0	1587,0
2	Варіанти структури капіталу, %						
2.1	Власний (акціонерний) капітал	65	100	60	85	75	90
2.2	Позиковий капітал	35	0	40	15	25	10
3	Норма дивіденду, %	9	8	10	10	11	10
4	Мінімальна процентна ставка з урахуванням премії за кредитний ризик, %	11,5	11,0	10,7	12,4	10,1	16,1
5	Ставка податку на прибуток	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18	0,18
6	Податковий коректор (1 – 0,18)	0,82	0,82	0,82	0,82	0,82	0,82
7	Ставка проценту за кредит з урахуванням податкового коректора (ряд. 4 × ряд. 6), %	9,43	9,02	8,77	10,17	8,28	13,20
8	Ціна складових елементів капіталу, %						
8.1	Власного капіталу ((ряд. 2.1 × ряд. 3) : 100)	5,85	8	6	8,5	8,25	9
8.2	Позикового капіталу ((ряд. 2.2 × ряд. 7) : 100)	3,30	0	3,51	1,53	2,07	1,32
9	Середньозважена вартість капіталу (СВК) ((ряд. 8.1 × ряд. 2.1) + (ряд. 8.2 × ряд. 2.2)) : 100	4,9575	8,0	5,004	7,4545	6,705	8,232

в результаті одержаних збитків реальний капітал підприємства зменшився на відповідну величину збитків.

4. Якщо рентабельність активів дорівнює нулю або є негативною, рентабельність власного капіталу із зростанням рівня заборгованості набуває негативних значень стрімкіше [10].

Розглянуті показники, які характеризують капітал та його структуру, за допомогою яких можна оцінити ефективність обраного підходу до управління структурою капіталу, та, можливо, передбачити наслідки переходу до іншої стратегії управління.

Розглянуті шляхи оптимізації структури капіталу підприємства, за допомогою яких можна сформулювати оптимальну структуру капіталу, тобто раціональне співвідношення власних та позикових ресурсів, яке дає змогу отримати максимальну прибутковість, рентабельність, фінансову стійкість та високі показники ліквідності та платоспроможності.

Висновок. Структура капіталу являє собою співвідношення власних і позикових фінансових коштів, що ви-

користовуються підприємством у процесі господарської діяльності. Структура капіталу, використовуваного підприємством, визначає багато аспектів не тільки фінансової, а й операційної та інвестиційної його діяльності, робить активний вплив на кінцеві результати цієї діяльності. Вона впливає на коефіцієнт рентабельності активів і власного капіталу, визначає систему коефіцієнтів фінансової стійкості та платоспроможності і в кінцевому рахунку формує співвідношення ступеня прибутковості та ризику в процесі розвитку підприємства.

Підводячи підсумки, слід зазначити що фінансовий капітал підприємства являє собою грошові кошти, що знаходяться в розпорядженні підприємства та призначені для покриття потреб у забезпеченні процесу його функціонування; фінансовий капітал залежно від джерел залучення поділяється на власний та позиковий, які мають свої особливості, переваги та недоліки, що здійснюють певний вплив на процес функціонування підприємства.

Список використаних джерел:

1. Викиданець І.В. Методи оптимізації структури капіталу підприємства / І.В. Викиданець. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vdnuet/econ/2009_3/27.pdf.
2. Золотаренко В.О. Функціонально-структурна модель управління структурою капіталу підприємства / В.О. Золотаренко // Управління розвитком. 2011. № 1 (98). С. 147–150.
3. Семенов Г.А. Оптимізація структури капіталу підприємства / Г.А. Семенов, А.В. Мелешко // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2010. № 4. С. 164–170.
4. Семенов Г.А. Оптимізація структури капіталу підприємства [Електронний ресурс] / Г.А. Семенов. URL: <http://www.nbu.gov.ua/>.
5. А.Г. Семенов, О.В. Ярошевська. Оптимізація структури капіталу підприємства за критерієм максимізації його рентабельності, Економіка та підприємництво, 2014 р., № 5 (80).
6. Управління структурою капіталу підприємства. URL: http://pidruchniki.com/1405092340758/buhgalterskiy_oblik_ta_audit/upravlinnya_strukturoyu_kapitalu_pidpriyemstva.
7. Управління капіталом підприємства: конспект лекцій. Лященко Г.П. URL: <http://ellib.org.ua/books/management/ukp/index.html>.
8. Чернелевський Л.М., Слободян Н.Г., Михайленко О.В. Аналіз діяльності підприємств та банківських установ: економічний, фінансово-інвестиційний, стратегічний: Підручник. К.: «Хай-Тек Прес», 2009. 640 с.
9. Юшко С.В. Критичний аналіз економічної сутності поняття «капітал підприємства» / С.В. Юшко, А. Лугова // Вісник економіки транспорту і промисловості. 2011. № 36. С. 234–238.
10. Яремко І.Й. Управління капіталом підприємства: економічний і фінансовий інструментарій : монографія / І.Й. Яремко. Л.: Каменяр, 2009. 176 с.

УПРАВЛЕНИЕ СТРУКТУРОЙ КАПИТАЛА КОМПАНИИ

Аннотация. В статье рассмотрены теоретические основы структуры капитала, управления им и оптимизации структуры капитала. Определена структура капитала и основные его составляющие. Рассчитана оптимизация структуры капитала за счет максимизации рентабельности. Также рассмотрено формирование оптимальной структуры капитала предприятия, определены основные факторы, влияющие на соотношение собственного и заемного капитала предприятий пищевой промышленности. Совершенствование финансового состояния предприятия возможно путем размещения и правильного использования ресурсов предприятия.

Ключевые слова: структура капитала, оптимизация, рентабельность, собственный капитал, управление капиталом, финансовое состояние, собственный капитал, заемный капитал.

MANAGEMENT OF THE CAPITAL STRUCTURE OF THE COMPANY

Summary. The article considered the theoretical foundations of the structure of capital, its management, and optimization of the structure of capital. The capital structure and its main components are determined. Optimization of the capital structure was optimized by maximizing profitability. The formation of an optimal capital structure of the enterprise was also considered, the main factors influencing the ratio of own and borrowed capital of food industry enterprises were determined. Improvement of the financial state of the enterprise by placing and correct use of enterprise resources.

Key words: capital structure, optimization, profitability, equity, capital management, financial status, equity capital, loan capital.